

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lov nr. 239 af 10. juni 1960 om den offentlige sygeforsikring (Folketingstidende 1959-60, FF sp. 1020, 1374, 5698 og 6179; tillæg A, sp. 1091; tillæg B, sp. 1305 og 1553; og tillæg C, sp. 997) er senest bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 403 af 23. oktober 1967. Loven er senere ændret ved lov nr. 96 af 29. marts 1968 (Sygekassegrænsen m. v.) (Folketingstidende 1967-68, 1. samling, FF sp. 1926 og 2391; tillæg A, sp. 1863; 2. samling, FF sp. 38, 228, 1365 og 1522; tillæg A, sp. 51; tillæg B, sp. 53; tillæg C, sp. 41). Endvidere henvises til de ved lov nr. 101 af 20. marts 1963 skete ændringer af loven (Folketingstidende 1962-63, FF sp. 2953, 3449, 3473, 4181 og 4384; tillæg A, sp. 881; tillæg B, sp. 429 og 507; og tillæg C, sp. 153) og til de ved lov nr. 180 af 19. maj 1967 skete ændringer af loven (Folketingstidende 1966-67, FF sp. 2279, 2561, 3992 og 4227; tillæg A, sp. 2565; tillæg B, sp. 1161; og tillæg C, sp. 605).

Lovforslaget omfatter en *forhøjelse af satserne for dagpenge under sygdom* med virkning fra 1. oktober 1969 og af *bidragene* fra arbejdere og arbejdsgivere, samt en forlængelse af *varigheden* af den tid, i hvilken der kan udbetales dagpenge.

Ved sygeforsikringsloven af 1960 fastsattes satserne for de i lovens afsnit II omhandlede *dagpenge til lønarbejdere* med virkning fra 1. april 1961 til 21 kr. for forsørgere, 16 kr. for ikke-forsørgere over 18 år og 8 kr. for ikke-forsørgere under 18 år.

Samtidig fastsattes arbejdernes og arbejdsgivernes bidrag til dagpengefonden til henholdsvis 1,5 øre og 3 øre pr. arbejdstime.

Siden er satserne for dagpenge og arbejdernes og arbejdsgivernes bidrag til dagpengefonden blevet forhøjet ved lov nr. 101 af 20. marts 1963 og lov nr. 188 af 26. maj 1965.

Dagpengesatserne er sidst blevet forhøjet ved lov nr. 180 af 19. maj 1967 med virkning fra 1. oktober 1967 fra henholdsvis 33 kr., 26 kr. og 13 kr. til henholdsvis 50 kr., 40 kr. og 20 kr. Med virkning fra samme dato blev arbejdernes og arbejdsgivernes bidrag forhøjet fra henholdsvis 3 øre og 6 øre til henholdsvis 4,5 øre og 9 øre pr. arbejdstime.

Endelig ydes der i henhold til lov nr. 96 af 29. marts 1968 for tiden efter 1. april 1968 et tillæg til dagpengehjælpen på 1 kr. for langvarigt syge.

Ved forhøjelsen af dagpengesatserne i 1967 blev der henvist til stigninger i den gennemsnitlige timefortjeneste for samtlige arbejdere indtil april kvartal 1966. Indtil april kvartal 1968 er den

gennemsnitlige timefortjeneste for samtlige arbejdere steget yderligere med 21 pct.

Da dagpengesatsen for forsørgere i 1967 blev sat til 50 kr., var der fornylig blevet gennemført en forhøjelse af maksimumsbeløbet for dagpenge under arbejdsløshed efter lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. til 50 kr. Med regulering pr. 1. april 1967 udgjorde dette maksimumsbeløb 55,50 kr.

Fra 1. april 1969 udgør maksimumsbeløbet for dagpenge under arbejdsløshed 67,50 kr. Den maksimale dagpengeydelse efter lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde udgør pr. 1. april 1969 59 kr., der ydes for 7 dage om ugen, svarende til et dagpengebeløb på 68,83 kr. med udbetaling for 6 dage om ugen.

Det foreslås herefter at forhøje dagpengesatsen for forsørgere til 67,50 kr. svarende til det pr. 1. april 1969 gældende maksimum for dagpenge under arbejdsløshed. Satserne for dagpenge til ikke-forsørgere foreslås forhøjet i samme forhold som for forsørgere til henholdsvis 54 kr. for ikke-forsørgere over 18 år og 27 kr. til ikke-forsørgere under 18 år. Det særlige tillæg til lønarbejderdagpenge på 1 kr., når sygdommen varer ud over 3 uger, der blev gennemført som kompensation for merværdiafgiftsforhøjelsen, foreslås ophævet. Samtidig foreslås det, at arbejdernes og arbejdsgivernes bidrag til dagpengefonden forhøjes til henholdsvis 5,5 øre og 11 øre pr. arbejdstime. Ændringerne i satserne foreslås med virkning fra 1. oktober 1969.

Varigheden af den tid, i hvilken der kan udbetales sygedagpenge, har siden sygeforsikringslovens ikrafttræden den 1. april 1961 været fastsat til 156 dage i løbet af 12 på hinanden følgende måneder.

I henhold til lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. kan der højst ydes dagpenge i 270 dage inden for et år. Efter ulykkesforsikringsloven kan dagpenge ydes, indtil der af direktoratet for ulykkesforsikringen er blevet truffet afgørelse om invaliditetsspørgsmålet, normalt op til 1 år.

Da ydelse af sygedagpenge i kun ½ år i mange tilfælde er utilstrækkelig, foreslås det herefter at hjemle ret til dagpenge i op til det fulde antal arbejdsdage i et år (312 dage) indenfor et tidsrum af 2 år.

Forslagene har været forhandlet med Landsorganisationen i Danmark og Dansk Arbejdsgiverforening. Landsorganisationen har i princippet tiltrådt forslagene, medens Dansk Arbejdsgiverforening vel erkender, at en vis forhøjelse af syge-